

Appendix

Dankwoord

Dankwoord

Een glimlach, een huilbui, een gelukt experiment, een frustrerende dag, vallen, opstaan, nog eens vallen en opstaan... vier jaar en 93 kalfjes later is het zover: ben bijna dokter.... mama, papas, broers en zusjes, familie, vriendjes en vriendinnetjes uit België en Nederland, collega's, luisterende oortjes, helpende handjes,elk van jullie heeft op zijn eigen manier bijgedragen en dit boekje draag ik dan ook aan jullie allemaal op!

En, hoewel ze ook tot de bovenste categorie behoren, zijn er een aantal mensen die ik in het bijzonder wil bedanken.....allemaal mini-idooltjes, die mij door hun bijdrage, vertrouwen en enthousiasme door mijn «onderzoeksjaren» heen geholpen hebben en, die in mijn hoofd in de afdeling bijzondere mensen zijn opgeslagen.

Het begon allemaal een paar jaar eerder, toen ik in België, naief en zonder het besef dat ik ooit in Nederland zou verzeild geraken, na mijn studies op het Laboratorium voor Virologie in Gent begon te werken.

Hans, Herman.....collega stiertjes, jullie enthousiasme was stimulerend en mijn liefde voor het onderzoek werd geboren! Het zich blijven verwonderen over hetgeen gebeurt en het filosoferen over hoe het zou gebeuren maakt dat ik aan die tijd op Virologie toch een mooie herrinering overhoud. Hans, zeven keer mijn tong draaien alvorens ik er iets uitflap, lukt nog altijd niet helemaal, maar vijf keer wel.....ik blijf oefenen.

Eric Cox, Daisy Vanrompay en Prof Goddeeris...Dank je wel voor het vertrouwen toen het allemaal wat minder ging.....«dank je» is hier zelfs niet meer op zijn plaats, ik hoop elkeen in een dergelijke situatie op een zelfde manier tegemoet te kunnen komen...de IWT beurs heb ik niet gekregen, maar in die vier maanden heb ik mijn zelfvertrouwen weer een beetje opgekrikt en een fantastische ervaring gehad.

Ad, eindeloze vraagbak waar steeds een geduldig en vriendelijk antwoord uitkwam... dank je wel (bij deze wordt je fanclub opgericht). Robbert, je enthousiasme was aanstekelijk, en wees er mij opnieuw dat onderzoek in de eerste plaats leuk kan zijn.

Frans K, flegmatisch en laconiek, je slaagde erin om mijn razende olifantjes weer tot kleine muisjes te herleiden...en mijn polsslag binnen fysiologische waarden, dank je wel...

Ana, your friendship only has made it worthwhile being in the Netherlands!

Margreet, kamergenoot, *Cooperia*-genoot, handlanger in goede en kwade dagen,misschien dat jij wel het beste beseft wat ik vandaag voel, thanks!

Elspje, mijn beste vriendin en zusje, om te lachen en te huilen...dank je voor je trouwe aanwezigheid!

Last but not least, mijn andere ik, mijn beste maatje, die ene persoon die mij in al mijn facetten liefheeft...dank je wel, Guy.....ik ook van jou!